

Teadaandmine.

Meie jures trükkitud ramat: „Ma, ilm ja mõnda, mis seal sees leida,“ on mitmes kohhas rahwa keskel labfelt waetowõtmist ja sõbru leidnud, ludda meile luggejad kirjade lävbi lähemalt ja laugemalt tänoilikult tunnistawad. Nõmad paluwad, et weel seinggust tarkuse ramatud wälja peakfime andma; agga ei olle sel puhul wõimalik nende iggatssemist täita, sest et tänni trükkimise jures kullutatud kopyikas weel polest ramatude müümistest meie tasko taggast ei olle tulnud. Kuis tohime uut kulla ettewõtta ni kama, kui endine alles tassumata on. Paber maksab rahha, sellid tahhawad iggapääw priskest süa ja palka, pookstawid ja muud tõrwstad kulluwad aegamõda ärra, et usi peame nõndma ja -- ei mitte trükki mustagi anta kuskilt innata. — Ei olle meil wõimalik pissokese ulgafese iggatssemist ennemine täita, kummi suremal ulgal õpetuse müusius ellawaks akab tõusma. Susti, ni pikkalt kui jõud ullatas, olleme püüdnud iggatsjatele teisel wiisil kassolise udist kätte murretseda, ja on meie jures praego üks uus ramat trükkis, mis selle aasta lõppetusel walmis saab, selle nime al:

Ma: ja Merre: piltid.

Ehk imelikud luggud lõune-pool Ahwrikas.

Sedda isseärtanis norema rahwale tullosaks aewitaks illespandud ramatut laisime Saksa kelest Ma kele ümberpanna, ja leiab meil lik, rähhelpanija luggeja mõnda juhhatust ramatufese seest. Suimata

suurtest teggudest wõderail mail. Sest: „Laewad juttustawad Suimata aua ja Ma kindlus, kullutab teima kättetööd.“ — Wägga wähe on neid mümes, kellele sedda õnne ja warra on antud, nisuggust pikka telonda ettewõtta ja õma silmaga watama minna, mis kangel Ahwrikas kaswab, kossud ja siggineb; surem ossa peab sellega leppima, mis teised teimale kullutawad. Nimetatud ramatus kullutatud luggusi on üks tark tohter ja üks rikkas noormees Hamburgi linnaft kõik õma silmadega näinud ja reddamõda illeskirjutanud. Kus tarwis, antakse ka mõni pissokene pildifuju, mis üht ja teist wõdere ma ellajat luggeja silma ette toob.

Müüewa aastane Kalendri-luggemine:

Mistiõitjad

Olli kirjutajal koggemata paljo pikkemaks weäninud, kui ette arwanud, ei mahtunud Kalendrisse, sellepärast lodame tulleswat aastal, kui Suimal ello ja terwist pikkendab, „Mistiõitjad“ issearranis täielikult wälja anda, et jut korraga luggeja kätte saab ja ei mitte tük tükkilt.

Selle teistwiisi tallitamisega ei elnud enam wõimalik lühikese aea sees uut luggemist Kalendri tallutada ja piddime ädda pärrost Meinowadderi pappalt tükkise Kalendrisse panema, mis ehk jälle mõningal mokka järrel ei sa olema. Müüewal aastal piddime mõnda laitust sellepärast kuulma, et enne uut juttu allustati, kui wana olli lõppetud. Pää, kulla luggeja! peakfid ja õma ello aenal